

[L. D. Rasmussen.]

Smule Lysning. Beskæftigelsesspørgsmaal trænger sig jo paa og kræver sin Løsning, saa godt det er vort lille Land muligt, og det *maa* løses, vi har ikke Raad til at lade de Værdier gaa tabt, som de mange ledige repræsentanter, selv om der skal ske Brud paa gamle bærende Principper. Det vil være ansvarsløst at søge at klare dette mægtige Spørgsmaal med nogle Talemaader, almindelige døgnpolitiske Betragtninger, som kun har et eneste Formaal: at prøve at skabe sig en eller anden lille partipolitisk Stilling. Nej, man kræver og *maa* kræve, at vi i Alvor drøfter Øjeblikkets største Spørgsmaal: Beskæftigelsesspørgsmaalet.

N. Neergaard: Jeg skal indskrænke mine Bemærkninger til ganske faa af rent finansiell Natur, idet jeg fuldkommen kan henholde mig til de Udtalelser, som mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, fremkom med i Formiddagsmødet, og som jo ogsaa paa saa mange Punkter berørte den finansielle Stilling.

Tillægsbevillingsloven giver jo som Hovedresultat et Minus af 799 000 Kr., men da Finansloven for samme Aar har et Overskud af 6 252 000 Kr., giver det i alt et Overskud af 5 453 000 Kr., og det kan dog antages at blive i hvert Tilfælde noget større paa Statsregnskabet. Det *maa* altsaa siges at være et tilfredsstillende Resultat for Finansaaret 1929—30.

Hvad Enkeltheder paa Tillægsbevillingsloven angaar, skal jeg opsætte de Bemærkninger, jeg derom kunde have at gøre, indtil Statsregnskabet foreligger. Vi har jo ikke en Gang faaet et Eksempplar af Tillægsbevillingslovsforslaget i den Skikkelse, hvori det nu vil blive vedtaget, og desuden er det jo en Erfaringssag, at Statsregnskabet ofte ændrer ganske betydeligt ved Tallene, saa de Bemærkninger, jeg kunde have at gøre, vil mere naturligt følge, naar vi har Statsregnskabet. Dog kan man allerede nu se visse dominerende Træk paa denne Tillægsbevillingslov. Udbyttet af Statsvirksomhederne er forringet yderligere med 9 946 000 Kr., saa Underskuddet af disse saakaldte Erhvervsvirksomheder i alt bliver 33 653 000 Kr., og det er jo Statsbanerne, som her er det afgørende, idet Underskuddet dér vil blive op imod 30 Mill. Kr. mod 27 426 000 Kr. efter Regnskabet 1928—29. Indtægterne er steget, men Udgifterne er steget med flere Milliober mere, og her ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa, at 1 Million skyldes efter Opgørelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder, at man har

ændret de Arbejdstidsregler, som blev indført af den foregaaende Regering, saaledes, at det medfører et Tab for Statskassen paa ca. 1 Mill. Kr. Det ærede Medlem, som nys talte (L. D. Rasmussen), mente, at det var en betydelig Merunderbalance, der var fremkommet paa Statsbanernes Budget, og deri har han naturligvis Ret. Desværre har det jo baade under den ene og den anden Regering vist sig, at dette er uhyre vanskeligt at beregne, og at Statsbaneadministrationen har en vis, jeg vil ikke sige Optimisme, men i alt Fald en vis Tilbøjelighed til at budgettere Underskuddet for lavt. Det er ikke noget, man særlig kan gøre gældende i dette Spørgsmaal, det kan ogsaa gøres gældende i andre, saaledes som jeg nærmere udviklede det ved første Behandling af Finanslovsforslaget. Naar Underskuddet blev budgetteret saa lavt som det blev, *maa* jeg dog sige, at Statsbaneadministrationen ikke var uberettiget til at vente, at i den Opgangstid, som vi da var i, og som den Gang kunde ventes at ville være i hvert Tilfælde eet Aar til om ikke mere, vilde saavel Person- som Godstrafikken, men navnlig Godstrafikken, stige betydelig stærkere, end det er sket, men i saa Henseende har der altsaa delvis været en Skuffelse.

Det ærede Medlem betegnede den stærke Stigning af Posten Skatter og Afgifter som saadan en Appelsin, der var faldet ned i Turbanen. Det kan jeg nu ikke ganske billige. Som bekendt opføres paa Finansloven Udbyttet af Skatter og Afgifter efter ganske bestemte Regler, og det er altsaa de Erfaringer, der er gjort i det nærmest foregaaende Aar, der lægges til Grund. Nu var der naturligvis ingen, der kunde være blind for, og jeg allermindst, at denne Budgettering var for lav, og at der vilde fremkomme væsentlig større Indtægter, særlig paa de indirekte Afgifter, men dog ogsaa i nogen Grad paa de direkte, men jeg fandt ingen Anledning til at ændre ved de sædvanlige Regler, man bruger, og man kan vanskeligt bruge andre. Det er ogsaa de Regler, som den nuværende Finansminister benytter for Ansættelse af Indtægter, men der kunde altsaa absolut forventes en væsentlig betydeligere Indtægt af Skatter og Afgifter end den, der blev opført paa Finansloven.

Et andet Hovedtræk paa Tillægsbevillingsloven er jo de betydelige Afskrivninger, som har fundet Sted paa Marineministeriets Budget til et Beløb af over halvtredie Million Kroner for at regulere den meget omtalte Mellemregningskonto, og jeg kan ganske være enig med den ærede fore-